

JESÚS HUMÀ, VIU, REAL

LA HUMANITAT DE JESÚS

En la humanitat de Jesús trobem inspiració, força i gràcia. Quan contemplem la narració bíblica sobre la infància de Jesús, trobem una vida familiar amenaçada per la violència dels poders imperials i els seus representants. Vides amenaçades, fugida necessària; refugiats, pobresa i manca de protecció social. Situacions presents avui en els nostres contextos...

REFLEXIÓ

La història de Jonathan es desenvolupa en el context de la migració de dues generacions anteriors de la seva família, que es van traslladar de Paraíba als afores de Rio de Janeiro en cerca de millors condicions de vida. Tanmateix, la situació de la família gairebé no ha canviat. Jonathan va créixer en un entorn marcat per la vulnerabilitat social i la presència del crim organitzat, com ho demostra la implicació de la seva mare amb traficants de drogues, mentre ell era cuidat per la seva àvia.

Aquesta vulnerabilitat es va veure agreujada quan la seva llar va ser destruïda per un incendi a causa de les deficient condicions d'habitatge, la qual cosa va provocar un nou desplaçament. En aquest context, la germana Líria Haefliger, una teresiana i agent de la Pastoral de l'Infància, va acompanyar moltes famílies, inclosa la de Jonathan, amb un gran compromís, donant-los suport mitjançant: visites a domicili i seguiment nutricional; la preparació i subministrament d'una mescla que fa de suplement alimentari; i donacions d'aliments ocasionals, amb l'objectiu de reduir la inseguretat alimentària. En Jhonatan va fer una gran amistat amb la germana Líria. Malgrat el context advers, era ple d'alegria i afecte. Des dels quatre anys, en Jhonatan venia pel seu compte, motivat per participar en activitats recreatives i educatives i per socialitzar amb altres nens. Tot acabava amb un deliciós berenar col·lectiu. La feina va continuar i, uns anys més tard, la germana Líria va tornar a la regió de visita i va veure que en Jhonatan, ara gran i fort, encara estava ancorat a la xarxa de la vida.

Tant en la història de la infància de Jesús com en la de Jonathan, malgrat l'adversitat, la Ruah Divina esdevé una companya de viatge, assenyalant el camí pel qual passa el fil de la vida. També uneix persones apassionades i compromeses a cuidar la vida, especialment la dels més amenaçats i desprotegits.

TEXT DE LA PARAULA Mt 2, 1-23

En veure l'estrella, els savis es van omplir de joia. Aleshores van entrar a la casa i van veure el nen amb Maria, la seva mare. I, postrant-se, ho van adorar. Van obrir els seus cofres i li van oferir or, encens i mirra. Després, advertits en somnis que no tornessin a Herodes, van tornar a la seva terra per un altre camí.

TEXT CARISMÀTIC S. TERESA DE JESÚS. V22

Per a mi, és clar: hem de buscar el Creador a través de les seves criatures. (V 22.8). El que no em sembla correcte és que intencionadament ens acostumem a no buscar, amb totes les nostres forces, tenir sempre aquella Humanitat Santíssima davant dels nostres ulls. Fer-ho és tenir l'ànima enlaire, sense suport, per molt que pensem que està plena de Déu. (V 22.9).

No som àngels, perquè tenim un cos; voler ser un àngel mentre som a la terra és una tonteria! (V 22.10).

No desitgeu un altre camí, encara que sigueu al cim de la contemplació; el millor model és contemplar la vida de Sa Majestat (V 22.7).

Considera que quan t'enfrontes a negocis, persecucions, patiments i temps d'aridesa, Crist és un molt bon amic, perquè el veiem com un home, amb febleses i patiments, i romanem en la seva companyia (V 22.10).

Què més podríem voler que un amic tan bo al nostre costat, que no ens deixa passar per la sofrència i la tribulació sols, a diferència dels del món?

Després d'entendre això, vaig observar que alguns sants no van seguir cap altre camí.

PREGUNTES PER PREGAR

Com puc estar atent a la humanitat que m'envolta, reconeixent els rostres i les vides que estan amenaçats, i acompanyar-los amb proximitat i tendresa, com va fer Jesús i com ho fan les germanes teresianes?

Com puc ser amiga de qui pateix, compartint el seu camí i essent present sense jutjar ni imposar, seguint l'exemple del Crist humà?

Quins punts forts i febles que tinc em poden obrir a confiar en la guia de l'Esperit Diví enmig de les adversitats de la vida quotidiana?

Estic disposat a «ser teresià» en la meva vida quotidiana, és a dir, a estimar i cuidar la vida amb creativitat, alegria i compromís, fins i tot en els contextos més fràgils o difícils?

Oració final

Oh, Divina Ternura...

Vull formar part d'aquesta abraçada que ho envolta tot, que imprimeix una manera de ser i d'estimar; que em porta cares i històries que desperten tants records.

Us dono gràcies pel do plantat al meu cor de ser cridat a cuidar, promoure i defensar la dignitat humana.

Ser cridat a «ser teresià», a estimar i, cada dia, a reinventar la millor versió de mi mateix.

Amén

